

[Stein.]

Situation, som den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at Finansloven for det løbende Aar først foreligger til endelig Vedtagelse 3 Maanedere efter, at Finansaaret er begyndt. Aarsagen her til kender vi alle, og den højtærede Minister var ogsaa inde paa det. Den højtærede Minister sagde, at der i Mellemtiden var gjort, hvad der kunde gøres, for at nedbringe Udgifterne, men naar man har benyttet saa lang Tid til at revidere det oprindelige Budget, kunde man efter min ringe Mening nok have forventet et noget gunstigere Resultat end det, der foreligger her. Trods Nedsænkningen med rundt 100 Mill. Kr. paa de militære Budgetter er Finanslovsforslagets Udgifter vokset til omtrent 700 Mill. Kr. De Bespærelser, der har været, bortset fra de militære Budgetter, og som Ministeren var inde paa, betyder jo ikke særlig meget, og Resultatet er et samlet Underskud paa 50 Mill. Kr. Statens Udgiftsbudget har i en Aarrække været i voldsom Vækst. Endnu for 6—8 Aar siden laa det omkring de 300 Mill. Kr. I Dag er det altsaa oppe paa langt, langt mere end det dobbelte, og Forholdene kræver, at vi i den kommende Tid bevæger os i modsat Retning. Jeg har Lov til at sige, at det Finanslovsforslag, vi staar over for i Dag, bærer Præg af en Tid, som ikke er længere, og selv om Finansloven naturligvis maa være Rettesnor for indværende Aar, vil den ikke og kan den ikke blive Norm for den Tid, som kommer.

I den Fællesudtalelse, som forleden udsendtes af fem Partier i den høje Rigsdag, siges det om de Opgaver, som Tiden fører med sig, at det navnlig vil være magtpaaliggende at gennemføre saadanne Reforme, som ogsaa med Hensyn til Budgetter og Statsøkonomi under de ændrede Vilkaar skaber Sikkerhed for sunde økonomiske Forhold. Det er rigtigt set og sagt. Dansk Finanspolitik vil da ikke være fyldestgjort ved i de Aar, der kommer, blot at udskrive og indkassere Skatter. Det vil heller ikke være gjort med blot at skære ned. Der er ingen Grund til at misunde den højtærede Finansminister paa den Post, hvor han befinder sig. Der vil i den Tid, der kommer, blive stillet overordentlige Krav til Landets Finansminister. Han maa have den Evne til at sige nej, som er en saa værdifuld Egenskab for Bankdirektører og Finansministre. Men det er tillige hans Opgave at forme og gennemføre en Finanspolitik, som kan virke opbyggende, og som kan stimulere det pro-

duktive Arbejde. Den højtærede Indenrigsminister har paa Falderebet haft Held til at formulere en Henvendelse til Realkreditens Institutioner, der siger noget af det rigtige. Den højtærede Indenrigsminister indskærper, at man i den kommende Tid ved Behandlingen af Laaneandragender maa lægge afgørende Vægt paa, om Laanet kan antages at støtte Erhvervsvirksomhed og fremme Beskæftigelsen. Disse Krav har i Virkeligheden Adresse ogsaa til det offentlige, til Stat og Kommune.

Jeg tror, at man i den Tid, der kommer, bl. a. ogsaa maa bestræbe sig for at rette det kommunale Selvstyre op. Statsmagten har i alt for høj Grad gennem sin Lovgivning lagt Byrder over paa Kommunerne og baandlagt deres Økonomi, og dette har uundgaeligt maattet paavirke Ansvaret for de kommunale Udgifter i ugunstig Retning. Men dette er kun et enkelt blandt mange Punkter, som der kunde være Anledning til at pege paa. En Hovedopgave vil netop det være, der peges paa i Partiernes Fællesudtalelse: Gennemførelse af en Politik, der kan fremme Beskæftigelsen, saa at man i videst muligt Omfang kommer bort fra hele det Understøttelsessystem, der i Øjeblikket tynger de offentlige Budgetter.

Jeg ønsker i Tilslutning til disse almindelige Bemærkninger personlig at sige et Par Ord. Den højtærede Statsminister holdt i Gaar en Tale, saaledes som den højtærede Statsminister kan gøre det, med den Evne til, naar Situationen er der, at forme sine Ord saaledes, at man synes, det er helt rigtigt sagt. Men den Regeringsdannelse, som ventes fuldført i Løbet af Dagen, fyldestgør ikke de Forventninger, man herefter havde Lov til at nære, heller ikke de Forventninger, man efter den højtidelige Proklamation forleden fra de fem Partier havde Lov til at nære. Denne Regeringsdannelse repræsenterer ikke den Fornylse, man kunde vente. Regeringens Sammensætning vil være Vidnesbyrd om, at man paa forskellige Kanter, mere end godt er, har savnet Forstaaelsen af Resignationens vanskelige Kunst. Jeg beklager dette, og jeg beklager i det hele, at det ikke er lykkedes at forme den nye Regering saaledes, at den kunde blive det fuldgældige Udtryk for den i Virkeligheden store og forjættende Idé, der er det bærende i de fem Partiers Proklamation forleden. Jeg har fundet det nødvendigt, at dette siges, fordi jeg tror, det er nødvendigt, at man her i Landet, ikke